

ДЕТСКО ЗНАМЕ

ГОДИНА II

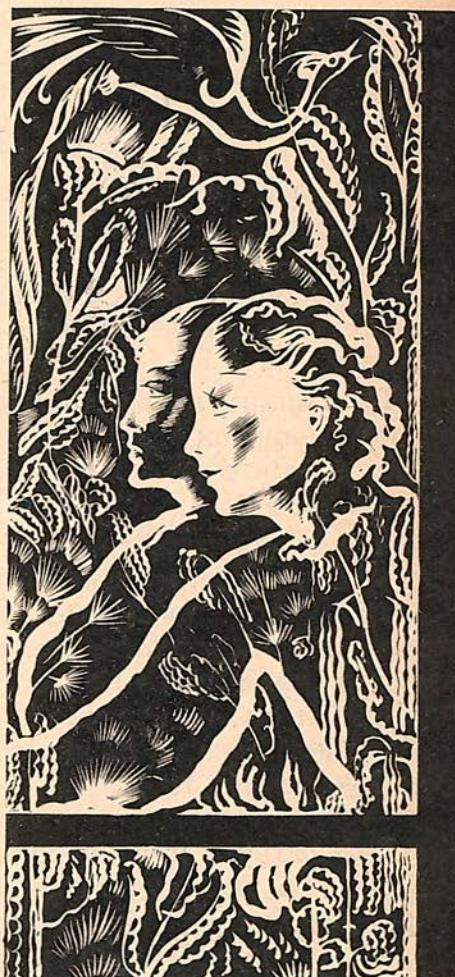
КНИГА 6
ФЕВРУАРИЙ — 1936

ПРОЗОРЕЦЪ

Ето нашето зимно стъкло;
то не е, то не е сякашъ същото.
Нѣма вече ни поля, ни кѫщитѣ —
само бѣла гора отъ сребро.
И презъ нея минаватъ прегърнати
мойто братче и моята сестра.
Въ посребрена бѣла гора
на кѫде ли самички сѫ тръгнали?
Тѣ вървятъ върху сребъренъ путь
и подъ мрежа отъ сребърни клони,
посребрени листа се отронватъ,
дъждове отъ листа ги валятъ.
Мойто братче и моята сестра
преминаватъ безъ страхъ подъ дърветата:
нѣма вълци, нито има вѣтъръ
въ тази сребърна бѣла гора.
Тамъ е само вълшебната птица
съ лжезарнитѣ златни пера.
Мойто братче и моята сестра
нея търсятъ отъ цѣла седмица!
Чакъ на седмия денъ призори
ето тя като слънце изгрѣва
и въвъ мигъ се запалва гората
отъ горящитѣ нейни пера.
Дървесата възпламватъ, искрятъ
и на капки сребро се разтапятъ —
то безъ шумъ по стъклото покапва
разтопения сребъренъ скрежъ.

Атанасъ Далчевъ

Г. Поповъ